ſadab kaddumatta head ſiin aialikkult ja ſeäl iggaweste!

5.

Auusta issa ja emma, et sinno käsi hästi käib.

Üks au-wäärt wanna mees olli kui tru töteggia ja tark jummalakartlik maiapidaja, Jummala önnistamisse warral, hästi rikkaks läinud. Seäl ei olnud mitte kõppikat, mis üllekohtusel wisil olli sadud. Prukis ka omma warrandust taewase armo-andia auuks, ning omma ihho ja hinge tarwidusseks. Temmal olli kolm poega, kes puhhas naesemehhed ollid. Kui nende laste arro nattuke hawalt suremaks läks, ostis wanna joukas issa igga lapsele ühhe hea perre kohha, ja aesutas neid ni ausaste, et maia-piddaminne ilma keelmata saaks korda miñna. Enne kui poiad issa maiast lahkusid, koggus issa neid enneſe ümber kokko, pallus neid lahkeste, ja maemitses neid kowwaste, et piddid Jummalat allati süddames ja silmade ees kandma, truiste töödd teggema, omma abbikasadega ja keige omma perrega kalli rahho ja söbrusse sees ellama, ning lapsed ja teniad targaste ja jummalakartlikkult kaswatama. Önnistas neid siis ja jättis neid Jummalaga. — Wannem poeg, kohhe kui olli omma käe peäle sanud, unnustas peagi issa head ja tullusat maenitsust ärra, heitis prassimisse, lakkumisse ja hulkumisse peäle; ei wiitsind maad truiste harrida, waid raiskas aega, ja pillutas perre warranduſt ärra liajomisse, lada möllamisse ja hobboſe kauplemissega. Monne aasta pärrast olli jo üsna kehwa põlwe peäle sanud. — Keskminne poeg olli muido kül kerme töteggia-mees, kel agga se süddame wigga olli, et ei holind sureste hinge har-